

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kzz 38/05
07.04.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića, Dragomira Milojevića, Nikole Mićunovića, Anđelke Stanković, Dragana Jocića i Zorana Tatalovića, članova veća, i savetnika Vrhovnog suda Gordane Maravić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog AA i dr, zbog krivičnog dela neovlašćeno držanje vatrenog oružja, municije i eksplozivnih materija iz člana 33. stav 2. u vezi stava 1. Zakona o oružju i municiji Republike Srbije, rešavajući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 414/05 od 26. aprila 2005. godine, podignutom protiv pravnosnažne presude Vrhovnog suda Srbije u Beogradu, Kž. I 1237/03 od 15. novembra 2004. godine u sednici veća održanoj u smislu odredbe člana 422. stav 3. Zakonika o krivičnom postupku, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, kao i okrivljenog BB, a u prisustvu okrivljenog AA, te branilaca okrivljenih, advokata AB i AV, dana 07. aprila 2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 414/05 od 26. aprila 2005. godine, podignut protiv pravnosnažne presude Vrhovnog suda Srbije u Beogradu Kž. I 1237/03 od 15. novembra 2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Vrhovnog suda Srbije u Beogradu Kž. I 1237/03 od 15. novembra 2004. godine, uvažene su žalbe branilaca tada optuženih AA i BB i preinačena presuda Okružnog suda u Leskovcu K. 29/03 od 21. maja 2003. godine, tako što je protiv okrivljenih sa ličnim podacima kako stoji u izreci presude, drugostepeni sud na osnovu odredbe člana 354. tačka 3. Zakonika o krivičnom postupku, odbio optužbu da bi radnjama opisanim u izreci presude izvršili krivična dela i to okrivljeni AA neovlašćeno držanje vatrenog oružja, municije ili eksplozivnih materija iz člana 33. stav 2. u vezi stava 1. ZOM RS, a okrivljeni BB neovlašćeno držanje vatrenog oružja municije ili eksplozivnih materija iz člana 33. stav 3. u vezi stava 2. istog Zakona.

Na osnovu odredbe člana 197. stav 1. ZKP, okrivljeni su oslobođeni plaćanja troškova krivičnog postupka i sudskog paušala.

U stavu 2, drugostepene presude odbijena je kao neosnovana žalba Okružnog javnog tužioca u Leskovcu.

U zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 414/05 od 26. aprila 2005. godine, podignutom protiv presude Vrhovnog suda Srbije u Beogradu Kž. I 1237/03 javni tužilac ističe kao zakonski osnov za izjavljivanje ovog vanrednog-pravnog leka, bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, kao i povredu krivičnog zakona iz člana 369. stav 1. tačke 1. i 2. ZKP, s`predlogom da Vrhovni sud uvažavanjem zahteva utvrdi da je povređen krivični zakon donošenjem drugostepene presude u korist okrivljenih AA i BB.

U sednici veća održanoj u smislu odredbe člana 422. stav 3. Zakonika o krivičnom postupku, Vrhovni sud je, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, kao i okrivljenog BB, a u prisustvu okrivljenog AA i

branilaca advokata AB i AV, razmotrio sve spise krivičnog predmeta, pa je ocenivši navode zahteva javnog tužioca, našao:

Zahtev nije osnovan.

U zahtevu javni tužilac tvrdi da se u radnjama okrivljenih stiču sva zakonska obeležja krivičnog dela iz člana 33. stav 3, odnosno iz stava 2. Zakona o oružju i municiji RS, jer dobrovoljno nisu prijavili i predali ovlašćenim državnim organima, oružje i municiju koje su neovlašćeno držali, u periodu kada je važila Naredba o legalizaciji, predaji oružja ("Službeni glasnik RS", broj 31/03 i 37/03), a koja se na njih nije mogla odnositi zbog navedenih okolnosti. Ovo tim pre, što je krivično gonjenje samo privremeno isključeno, dakle, u periodu važenja ove Naredbe, a odredba člana 354. tačka 3. ZKP, propisuje – da će se optužba odbiti ako postoje okolnosti koje uslovljavaju trajno isključenje krivičnog gonjenja. Na ovaj način povređen je krivični zakon, kada sud nalazi da delo za koje se optuženi (okrivljeni) goni nije krivično delo, odnosno da li ima okolnosti koje isključuju krivičnu odgovornost kako je to navedeno u zahtevu javnog tužioca – član 369. tačka 1. i 2. ZKP, a učinjena je i bitna povreda odredaba krivičnog postupka, jer nije bilo osnova za primenu člana 354. tačka 3. ZKP i odbijanje optužbe već eventualno za donošenje presude na osnovu odredbe člana 355. tačka 1. ZKP, kojom bi okrivljeni bili oslobođeni od optužbe.

Međutim, Vrhovni sud nalazi da je prema utvrđenom činjeničnom stanju, okrivljeni AA sporno oružje i municiju neovlašćeno držao u periodu od kraja oktobra 2000. do 07. aprila 2003. godine, a okrivljeni BB od oktobra 2000. godine do 14. aprila 2003. godine, kada je oružje i municija pronađena kod okrivljenih i oduzeta od strane ovlašćenih službenih lica SUP-a Leskovac.

Naredba o legalizaciji i predaji oružja ("Službeni glasnik RS", broj 31/03 i 37/03) od 24. marta 2003. godine, propisuje u tački 1. da vlasnici oružja koji nemaju oružni list, odobrenje za držanje trofejnog oružja, mogu dok traje vanredno stanje, a najkasnije u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ove Naredbe, podneti zahtev da im se izda oružni list, odnosno odobrenje za držanje trofejnog oružja, nadležnom organu. U tački 3. Naredbe, propisano je da vlasnici koji drže i nose oružje, čije je nabavljanje, držanje i nošenje zabranjeno, mogu u roku iz tačke 1. ove Naredbe predati oružje nadležnom organu, policijskoj stanici, garnizonu Vojske Srbije i Crne Gore, u skladu sa njihovim aktom u mestu prebivališta vlasnika oružja, pa dalje u tački 4. je propisano da vlasnici oružja koji predaju u propisanom roku to oružje, neće odgovarati za neovlašćeno držanje i nošenje oružja.

Prema tome iz izreke i obrazloženja drugostepene presude koja je predmet pobijanja u zahtevu javnog tužioca nesumnjivo proizilazi da drugostepeni sud ne nalazi da je prvostepenom presudom povređen krivični zakon kod pitanja da li su inkriminisane radnje okrivljenih AA i BB, po zakonu krivično delo, niti da li postoje okolnosti koje isključuju krivičnu odgovornost, nego upravo da je prvostepenom presudom povređen krivični zakon jer su postojale okolnosti koje trajno isključuju krivično gonjenje protiv okrivljenih (član 369. tačka 3. ZKP).

Krivično gonjenje vlasnika oružja (i municije), isključeno je u periodu kada je Naredba objavljena i stupila na snagu, a to je od 24. marta do 23. aprila 2003. godine. Okrivljenima AA i BB stavljeno je na teret optužnim aktom Okružnog javnog tužioca u Leskovcu da su u kritičnom periodu neovlašćeno držali oružje i municiju, odnosno eksplozivne materije čije držanje je građanima zabranjeno, a koje je u periodu važenja Naredbe o legalizaciji i predaji oružja kod njih pronađeno i od njih oduzeto.

Budući da je krivično gonjenje protiv okrivljenih preduzeto u periodu kada je ono trajno isključeno po Krivičnom zakonu, to je valjalo optužbu odbiti protiv okrivljenih, primenom odredbe člana 354. tačka 3. ZKP, a zbog krivičnog dela iz člana 33. stav 3, odnosno iz stava 2. u vezi stava 1. Zakona o oružju i municiji Republike Srbije.

Upravo suprotno od navoda zahteva javnog tužioca, primena Naredbe o legalizaciji i predaji oružja znači trajno isključenje krivičnog gonjenja za period važenja ove Naredbe od 24. marta do 23. aprila 2003. godine, pa vlasnici oružja, municije i eksplozivnih materija ne mogu biti izloženi krivičnom progonu u vreme važenja ovog podzakonskog propisa, sa zakonskom snagom. Dakle, smisao Naredbe jeste da država nije htela krivični progon lica koja neovlašćeno drže oružje i municiju, eksplozivne materije, već da im omogući da legalnim putem predaju takvo oružje nadležnim državnim organima u naznačenom periodu, što im nije omogućeno jer im je oružje oduzeto u vreme kada je krivično gonjenje bilo trajno isključeno za taj period.

Zbog navedenih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude, u smislu odredbe člana 424. Zakonika o

krivičnom postupku.

Predsednik veća-sudija,

Novica Peković, s.r.

Zapisničar,

Gordana Maravić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JČ